Published in *Encounters in translation*, 3 | 2025

https://publications-prairial.fr/encounters-in-translation/index.php?id=1004

Synopsis: Against market ideologies and AI-powered translation: Advancing a humane approach to translation and open science

Julie Boéri and Mona Baker
University of Manchester, UK
University of Oslo, Norway

The dominance of English and a small number of European languages whose global reach is a consequence of their colonial history continues to perpetuate linguistic imperialism and contributes to cultural homogenization and the persistence of inequalities in global communication. Online data inherits these linguistic, cultural, and epistemological asymmetries in a self-perpetuating spiral and exacerbates them by feeding them into translation machines.

Scholarly on- and offline knowledge production does not escape this self-perpetuating spiral. Consumed by the race for a higher position in global rankings, many higher education and research institutions uncritically rely on research metrics that devalue locally relevant research, particularly when it is produced in languages other than English. The exponential growth in the number of papers published in English is a strain on non-English speaking scholars, who have to

https://publications-prairial.fr/encounters-in-translation/index.php?id=1677

Synopsis : Ενάντια στην ιδεολογία της αγοράς και τη μετάφραση που βασίζεται στην τεχνητή νοημοσύνη: προωθώντας μια ανθρωπιστική προσέγγιση στη μετάφραση και την ανοιχτή επιστήμη

Julie Boéri and **Mona Baker**

Η κυριαρχία της αγγλικής γλώσσας και ενός μικρού αριθμού ευρωπαϊκών γλωσσών, των οποίων η παγκόσμια διάδοση είναι απόρροια της αποικιοκρατικής τους ιστορίας, συνεχίζει να διαιωνίζει τον γλωσσικό ιμπεριαλισμό, συμβάλλοντας στην πολιτισμική ομογενοποίηση και τη διατήρηση ανισοτήτων στην παγκόσμια επικοινωνία. Τα διαδικτυακά δεδομένα ενσωματώνουν αυτές τις γλωσσικές, πολιτισμικές και επιστημολογικές ασυμμετρίες μέσα από έναν αυτοτροφοδοτούμενο φαύλο κύκλο και τις αναπαράγουν τροφοδοτώντας με αυτές τις μεταφραστικές μηχανές.

Μέρος αυτού του αυτοτροφοδοτούμενου φαύλου κύκλου αποτελεί και η παραγωγή ακαδημαϊκής γνώσης, τόσο στο διαδίκτυο όσο και εκτός αυτού. Πολλά ιδρύματα ανώτατης εκπαίδευσης και έρευνας, τα οποία αναλώνονται στον ανταγωνισμό για την κατάκτηση της υψηλότερης θέσης στις παγκόσμιες κατατάξεις, βασίζονται άκριτα σε ερευνητικές μετρήσεις, οι οποίες υποβαθμίζουν την έρευνα που επικεντρώνεται σε τοπικά ζητήματα , ιδιαίτερα όταν αυτή παράγεται σε άλλες γλώσσες πέραν της αγγλικής. Η εκθετική αύξηση του αριθμού των επιστημονικών άρθρων που

carry the logistical and financial burden of translation.

Given the scale of the problem and the pressure on academic labour, AI and machine translation may come across as a bargain: they can deliver large quantities of research data in multiple languages almost instantaneously, and at low cost compared to human labour. Behind the rhetoric of equity and diversity and the attendant freemium interfaces presented to the public and the scientific community, however, lies an unethical and extractive model of translation and authorship that has unprecedented environmental, labour, and cultural costs. Encounters in translation attempts to overcome some of these problems systematically, through long-term and sustainable solutions rather than erratically and piecemeal. It seeks to contribute to a richer and more humane alternative in scholarly communication by bypassing the uncritical reliance on humanly unchecked AI solutions and instead adopting a model of collaborative, multilingual, community-based translation.

Encounters sees translation as a new paradigm in transdisciplinary and translational endeavours to engage with, mediate, and integrate knowledge that has been compartmentalized in disciplinary and societal silos, and scattered across the linguistic centres and peripheries of the ecosystem of knowledge. It seeks to create a space where scholars with the requisite expertise can contribute actively to the debate on the politics and practice of translation in the context of knowledge production and circulation, irrespective of their race, ethnicity, religion, physical location, gender, sexuality, or migratory status.

Equitable and sustainable ecosystems of knowledge require participation and deliberation across as well as within disciplines. Translation studies has a key role to play in contributing to the transdisciplinary ecosystem of knowledge championed by the open science movement. But like other disciplines, it must begin by directing its critical gaze at its own modes of thinking and its location within the wider research landscape and the world at large. Its priorities and discourses have traditionally located it within dominant structures of power, perpetuating various blind spots and prejudices that have increasingly been noted by scholars such as Kotze (2021), Bush (2022), Price (2023), and Tachtiris (2024). The discipline has further invested in elaborating a foundational narrative which locates its own origins in 'the West'; Baer (2020) dissects this narrative and refers to it as "the originary myth of translation studies" (p. 221). Its predominantly Western gaze continues to devalue racialized subjects and support a global dynamics of race that perpetuates the legacy of European imperialism, a legacy further exacerbated by the

δημοσιεύονται στα αγγλικά δημιουργεί επιπλέον πίεση στους μη αγγλόφωνους ακαδημαϊκούς, οι οποίοι αναγκάζονται να επωμιστούν το υλικοτεχνικό και οικονομικό βάρος της μετάφρασης.

Δεδομένης της έκτασης του προβλήματος και της πίεσης που ασκείται στην ακαδημαϊκή εργασία, η μετάφραση που βασίζεται στην τεχνητή νοημοσύνη και η αυτόματη μετάφραση μπορεί να φαίνεται ότι αποτελούν ελκυστική λύση, καθώς είναι ικανές να παρέχουν μεγάλες ποσότητες ερευνητικών δεδομένων σε πολλές γλώσσες άμεσα και με χαμηλό κόστος σε σύγκριση με την ανθρώπινη εργασία. Ωστόσο, πίσω από τη ρητορική της ισότητας και της πολυμορφίας, καθώς και από τις αντίστοιχες freemium διεπαφές που παρουσιάζονται στο κοινό και στην επιστημονική κοινότητα, κρύβεται ένα ανήθικο και εκχυδαϊστικό μοντέλο μετάφρασης και συγγραφής, το οποίο επιφέρει πρωτοφανείς περιβαλλοντικές, εργασιακές και πολιτισμικές συνέπειες. Το περιοδικό Encounters in Translation επιχειρεί να αντιμετωπίσει συστηματικά ορισμένα από αυτά τα προβλήματα, προτείνοντας μακροπρόθεσμες και βιώσιμες λύσεις αντί για αποσπασματικές και περιστασιακές παρεμβάσεις. Επιδιώκει να συμβάλει σε μια πλουσιότερη και πιο ανθρωπιστική εναλλακτική λύση στην ακαδημαϊκή επικοινωνία, παρακάμπτοντας την άκριτη εξάρτηση από λύσεις τεχνητής νοημοσύνης χωρίς ανθρώπινο έλεγχο και υιοθετώντας, αντί αυτών, ένα μοντέλο συνεργατικής, πολύγλωσσης και κοινοτικά υποστηριζόμενης μετάφρασης.

Το περιοδικό Encounters αντιμετωπίζει τη μετάφραση ως ένα νέο πεδίο που ενσωματώνει διεπιστημονικά και μεταφρασεολογικά εγχειρήματα με σκοπό την εμπλοκή, διαμεσολάβηση και ενσωμάτωση της γνώσης, η οποία έχει κατακερματιστεί και απομονωθεί επιστημονικά και κοινωνικά, ενώ παράλληλα διασκορπίζεται ανάμεσα στα γλωσσικά κέντρα και τις περιφέρειες του οικοσυστήματος της γνώσης. Επιδιώκει να διαμορφώσει έναν χώρο όπου οι ακαδημαϊκοί με την απαραίτητη εξειδίκευση μπορούν να συμμετέχουν ενεργά στον διάλογο γύρω από την πολιτική και την πρακτική της μετάφρασης στο πλαίσιο της παραγωγής και της κυκλοφορίας της γνώσης, ανεξαρτήτως φυλής, εθνοτικής ταυτότητας, θρησκείας, γεωγραφικής θέσης, φύλου, σεξουαλικότητας ή μεταναστευτικής κατάστασης.

Η ανάπτυξη ισότιμων και βιώσιμων οικοσυστημάτων γνώσης προϋποθέτει συμμετοχικότητα και διάλογο, τόσο μεταξύ όσο και εντός των (επιμέρους) επιστημονικών πεδίων. Η μεταφρασεολογία συμβάλλει σημαντικά στο διεπιστημονικό οικοσύστημα της γνώσης που προωθείται από το κίνημα της ανοιχτής επιστήμης. Ωστόσο, όπως και κάθε άλλο επιστημονικό πεδίο, οφείλει, αρχικά, να στρέψει το κριτικό της βλέμμα στις δικές της μεθόδους σκέψης και στη θέση της τόσο στο ευρύτερο ερευνητικό τοπίο όσο και στον κόσμο γενικότερα. Οι προτεραιότητες που θέτει η μεταφρασεολογία και ο λόγος που χρησιμοποιεί την τοποθετούν παραδοσιακά εντός των κυρίαρχων δομών εξουσίας, αναπαράγοντας, έτσι, διάφορα τυφλά σημεία και προκαταλήψεις, που επισημαίνουν όλο και περισσότερο ακαδημαϊκοί όπως οι Kotze (2021), ο Bush (2022), ο Price (2023) και ο Tachtiris (2024). Επιπλέον, ο κλάδος έχει ορίσει την ταυτότητά του μέσω ενός θεμελιώδους αφηγήματος που εντοπίζει τις καταβολές του στη «Δύση». Ο Baer (2020) αποδομεί το εν λόγω αφήγημα και το χαρακτηρίζει ως τον «αρχέγονο μύθο της μεταφρασεολογίας» (σ.221). Η κατά βάση δυτική οπτική της μεταφρασεολογίας εξακολουθεί να υποβαθμίζει τα υποκείμενα που έχουν φυλετικοποιηθεί —δηλαδή κατηγοριοποιηθεί βάσει της φυλής τους—, και υποστηρίζει μια παγκόσμια φυλετική δυναμική που διαιωνίζει την κληρονομιά του ευρωπαϊκού ιμπεριαλισμού. Μια κληρονομιά, η οποία εντείνεται περαιτέρω από την ψηφιακή οικονομία και έχει αγνοηθεί ή υποτιμηθεί σε

digital economy, and one that has largely been ignored or downplayed by scholars of translation.

Translation plays a major role in negotiating the way race and its intersection with language, gender, culture, and epistemes is understood, downplayed, suppressed, or mediated globally. And yet, there is little or no engagement in translation studies, or indeed in the various disciplines that make up critical race studies, with the role played by translation in this respect. At best, translation is treated in the latter body of literature as a trope, or metaphor, rather than a complex interlingual process that shapes the very norms by which knowledge is produced, circulated and (de)valued. At the same time, racialized and other marginalized and disenfranchised subjects continue to be given scant attention in translation research, and in actual translation practice. As Inghilleri (2020) rightly points out, now that we have come to recognize the role that translation has played historically, and continues to play today, in perpetuating inequality and suppressing the voices of the oppressed, it is "incumbent upon us to initiate and validate translation practices that have as their aim to counter the systems of containment and control that are applied to marginalized voices" (p. 98). These practices must also include creating infrastructures and modes of research and writing that enable traditionally marginalized scholars to speak in their own voice, to be heard, and to "have a seat at the table" (Kotze, 2021).

Encounters seeks to open up spaces for equitable and ethically responsible reflection on translation within various ecosystems of knowledge and society at large. Approaching the labour of writing, reviewing, publishing, reading, and translating through a political commitment to open science, but also to care, equity, and sustainability, is the alternative we are building to resist the compartmentalization of knowledge in academic and disciplinary silos; the corporate structures that support this process; the marginalization of scholars of colour and colleagues located in the Global South and in the internal South of the North; and AI-powered fully automated translation as the way forward in the twenty-first century academic publishing industry. We invite all scholars interested in the study and practice of translation and their role in knowledge production and construction to join us in this endeavour.

Bibliography

Baer, B. J. (2020). On origins: The mythistory of translation studies and the geopolitics of knowledge. The Translator, 26(3), 221–240. https://doi.org/10.1080/13556509.2020.184375

Bush, R. (2022). Translation imperatives. African literature and the labour of translators. Cambridge University Press.

μεγάλο βαθμό από τους μελετητές της μετάφρασης.

Η μετάφραση συμβάλλει καθοριστικά στον τρόπο με τον οποίο η φυλή και η αλληλεπίδρασή της με τη γλώσσα, το φύλο, τον πολιτισμό και τα επιστημολογικά συστήματα γίνεται αντιληπτή, υποβαθμίζεται, καταπνίγεται ή διαμεσολαβείται σε παγκόσμιο επίπεδο. Εντούτοις, η μεταφρασεολογία – όπως και οι επιμέρους κλάδοι που συναπαρτίζουν τις κριτικές φυλετικές σπουδές – σπάνια, αν όχι καθόλου, ασχολείται ουσιαστικά με τον ρόλο που διαδραματίζει η μετάφραση σε αυτό το πλαίσιο. Στην καλύτερη περίπτωση, η μετάφραση αντιμετωπίζεται στη σχετική βιβλιογραφία περισσότερο ως σχήμα λόγου ή μεταφορά, παρά ως μια σύνθετη διαγλωσσική διεργασία που καθορίζει τις ίδιες τις νόρμες μέσα από τις οποίες η γνώση παράγεται, κυκλοφορεί, εκτιμάται ή και υποτιμάται. Εν τω μεταξύ, τα φυλετικοποιημένα, περιθωριοποιημένα και κοινωνικά αποκλεισμένα υποκείμενα εξακολουθούν να λαμβάνουν ελάχιστη προσοχή, τόσο στο πλαίσιο της μεταφρασεολογικής έρευνας, όσο και κατά την πρακτική εφαρμογή της ίδιας της μετάφρασης.
Όπως επισημαίνει εύστοχα η Inghilleri (2020), από τη στιγμή που αναγνωρίζουμε πλέον τον ρόλο που διαδραμάτισε διαχρονικά και εξακολουθεί να διαδραματίζει η μετάφραση στη διαιώνιση των ανισοτήτων και στην καταστολή των φωνών των καταπιεσμένων, «είναι καθήκον μας να προωθήσουμε και να επικροτήσουμε μεταφραστικές πρακτικές που στοχεύουν στην αποδόμηση των μηχανισμών περιορισμού και ελέγχου, οι οποίοι επιβάλλονται στις περιθωριοποιημένες φωνές» (σ. 98). Οι εν λόγω πρακτικές οφείλουν επίσης να περιλαμβάνουν τη δημιουργία προϋποθέσεων και τρόπων έρευνας και συγγραφής που να επιτρέπουν στους παραδοσιακά περιθωριοποιημένους ακαδημαϊκούς να εκφράζονται με τη δική τους φωνή, να ακούγονται και να «έχουν μια θέση στο τραπέζι» (Kotze, 2021).

Το περιοδικό επιδιώκει να δώσει περισσότερο χώρο στον ισότιμο και ηθικά υπεύθυνο προβληματισμό γύρω από τη μετάφραση, τόσο εντός των διάφορων οικοσυστημάτων γνώσης όσο και ευρύτερα στην κοινωνία. Η εναλλακτική λύση που οικοδομούμε προσεγγίζει την εργασία της συγγραφής, της αναθεώρησης, της δημοσίευσης, της ανάγνωσης και της μετάφρασης μέσα από μια πολιτική δέσμευση για την ανοικτή επιστήμη, αλλά και για τη φροντίδα, την ισότητα και τη βιωσιμότητα. Σκοπός μας είναι να αντισταθούμε στον κατακερματισμό της γνώσης σε ακαδημαϊκά και επιστημονικά στεγανά, στις εταιρικές δομές που υποστηρίζουν αυτή τη διαδικασία, στον αποκλεισμό έγχρωμων ακαδημαϊκών και συναδέλφων που βρίσκονται στον Παγκόσμιο Νότο ή στον «εσωτερικό Νότο του Βορρά», και στη μετάφραση που βασίζεται αποκλειστικά στην τεχνητή νοημοσύνη ως τον δρόμο προς το μέλλον στη βιομηχανία ακαδημαϊκών εκδόσεων του 21ου αιώνα. Καλούμε όλους τους ακαδημαϊκούς που ενδιαφέρονται για τη μελέτη και την πρακτική της μετάφρασης, καθώς και για τον ρόλο τους στην παραγωγή και διαμόρφωση της γνώσης, να συμμετάσχουν σε αυτή την προσπάθεια.

TRANSLATORS
Parthena Charalampidou, ΑΠΘ
Maria Constantinou, Πανεπιστήμιο Κύπρου
Valentini Kalfadopoulou, Ιόνιο Πανεπιστήμιο
Georgios-Tales Antonakos, ΑΠΘ
Konstantinos Georgiadis, ΑΠΘ
Niki Giannoutsou, ΑΠΘ
Maria Demertzi, ΑΠΘ
Aikaterini Doxoglou, , ΑΠΘ

Inghilleri, M. (2020). Response by Inghilleri to "Representing experiential knowledge". Translation Studies, 14(1), 95–99. https://doi.org/10.1080/14781700.2020.1848617

Kotze, H. (2021, March 15). Translation is the canary in the coalmine. Medium. https://haidee-kotze.medium.com/translation-is-the-canary-in-the-coalmine-c11c75a97660

Price, J. (2023). Translation and epistemicide: Racialization of languages in the Americas. The University of Arizona Press. https://doi.org/10.2307/j.ctv310vqd6

Tachtiris, C. (2024). Translation and race. Routledge.

Konstrantina-Maria Zanou, , ΑΠΘ
Vasilia Karlioti, ΑΠΘ
Athanasios Konstantinidis, ΑΠΘ
Michaela Kofidou, ΑΠΘ
Eleni Lieridou, ΑΠΘ
Vasiliki Bandi, ΑΠΘ
Elpida Basmatzi, ΑΠΘ
Theodora Papoulia, ΑΠΘ
Maria Pasali, ΑΠΘ
Maria-Anna Pipinika, ΑΠΘ
Christina Poutakidou, ΑΠΘ
Aglaia Primikiri, , ΑΠΘ
Efthimia Teliou, ΑΠΘ
Alexandros Tzinoudis, ΑΠΘ
Evangelia Figou, ΑΠΘ
Gerina Hatzi, ΑΠΘ
Aikaterini Christodoulidou, ΑΠΘ

Cite this article/ Electronic reference
Boéri, Julie, and Mona Baker, Synopsis: Against market ideologies and AI-powered translation: Advancing a humane approach to translation and open science, *Encounters in translation* [Online], 3 | 2025, Online since 27 mai 2025, connection on 02 octobre 2026. URL : https://publications-prairial.fr/encounters-in-translation/index.php?id=1004

DeepL.com (free version)

Η κυριαρχία της αγγλικής γλώσσας και ενός μικρού αριθμού ευρωπαϊκών γλωσσών, των οποίων η παγκόσμια εμβέλεια αποτελεί συνέπεια της αποικιακής τους ιστορίας, συνεχίζει να διαιωνίζει τον γλωσσικό ιμπεριαλισμό και συμβάλλει στην πολιτισμική ομογενοποίηση καθώς και στη διατήρηση των ανισοτήτων στην παγκόσμια επικοινωνία. Τα διαδικτυακά δεδομένα κληρονομούν αυτές τις γλωσσικές, πολιτισμικές και επιστημολογικές ασυμμετρίες σε έναν αυτοδιαιωνιζόμενο φαύλο κύκλο και τις επιδεινώνουν, τροφοδοτώντας τις σε μηχανές μετάφρασης

Η ακαδημαϊκή παραγωγή γνώσης, τόσο στο διαδίκτυο όσο και εκτός αυτού, δεν ξεφεύγει από αυτόν τον αυτοτροφοδοτούμενο φαύλο κύκλο. Παρασυρμένα από τον αγώνα για υψηλότερη θέση στις παγκόσμιες κατατάξεις, πολλά ιδρύματα τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και έρευνας βασίζονται χωρίς κριτική στάση σε δείκτες μέτρησης της έρευνας που υποτιμούν την τοπικά σημαντική έρευνα, ιδίως όταν αυτή παράγεται σε γλώσσες άλλες από τα αγγλικά. Η εκθετική αύξηση του αριθμού των άρθρων που δημοσιεύονται στα αγγλικά αποτελεί επιβάρυνση για τους μη αγγλόφωνους ερευνητές, οι οποίοι πρέπει να φέρουν το υλικοτεχνικό και οικονομικό βάρος της μετάφρασης.

Δεδομένης της κλίμακας του προβλήματος και της πίεσης που ασκείται στην ακαδημαϊκή εργασία, η τεχνητή νοημοσύνη και η αυτόματη μετάφραση μπορεί να φαίνονται ως μια ευκαιρία: μπορούν να παρέχουν μεγάλες ποσότητες ερευνητικών δεδομένων σε πολλές γλώσσες σχεδόν ακαριαία και με χαμηλό κόστος σε σύγκριση με την ανθρώπινη εργασία. Πίσω όμως από τη ρητορική της ισότητας και της πολυμορφίας και τις συναφείς διεπαφές «freemium» που παρουσιάζονται στο κοινό και στην επιστημονική κοινότητα, κρύβεται ένα ανήθικο και εκμεταλλευτικό μοντέλο μετάφρασης και συγγραφικής ιδιοκτησίας που έχει άνευ προηγουμένου περιβαλλοντικό κόστος εργασίας και πολιτιστικό κόστος. Το «Encounters in translation» επιχειρεί να ξεπεράσει συστηματικά ορισμένα από αυτά τα προβλήματα, μέσω μακροπρόθεσμων και βιώσιμων λύσεων και όχι με τρόπο ακανόνιστο και αποσπασματικό. Επιδιώκει να συμβάλει σε μια πλουσιότερη και πιο ανθρώπινη εναλλακτική λύση στην επιστημονική επικοινωνία, παρακάμπτοντας την άκριτη εξάρτηση από λύσεις τεχνητής νοημοσύνης που δεν ελέγχονται από τον άνθρωπο και υιοθετώντας, αντ' αυτού, ένα μοντέλο συνεργατικής, πολυγλωσσικής και κοινοτικής μετάφρασης.

Το «Encounters» θεωρεί τη μετάφραση ως ένα νέο παράδειγμα στις διεπιστημονικές και μεταφραστικές προσπάθειες για την ενασχόληση, τη διαμεσολάβηση και την ενσωμάτωση της γνώσης που έχει κατακερματιστεί σε επιστημονικά και κοινωνικά «σιλό» και έχει διασκορπιστεί στα γλωσσικά κέντρα και τις περιφέρειες του οικοσυστήματος της γνώσης. Επιδιώκει να δημιουργήσει έναν χώρο όπου οι μελετητές με την απαιτούμενη εμπειρογνωμοσύνη μπορούν να συνεισφέρουν ενεργά στη συζήτηση σχετικά με την πολιτική και την πρακτική της μετάφρασης στο πλαίσιο της παραγωγής και της κυκλοφορίας της γνώσης, ανεξάρτητα από τη φυλή, την εθνικότητα, τη θρησκεία, τη φυσική τους τοποθεσία, το φύλο, τη σεξουαλικότητα ή το μεταναστευτικό τους καθεστώς.

Τα δίκαια και βιώσιμα οικοσυστήματα γνώσης απαιτούν συμμετοχή και διαβούλευση τόσο μεταξύ των επιστημονικών κλάδων όσο και εντός αυτών. Οι μεταφραστικές σπουδές έχουν να διαδραματίσουν καθοριστικό ρόλο στη συμβολή τους στο διεπιστημονικό οικοσύστημα γνώσης που προωθεί το κίνημα της ανοιχτής επιστήμης. Ωστόσο, όπως και άλλοι επιστημονικοί κλάδοι, πρέπει να ξεκινήσουν στρέφοντας το κριτικό τους βλέμμα στους δικούς τους τρόπους σκέψης και στη θέση τους στο ευρύτερο ερευνητικό τοπίο.

και τον κόσμο γενικότερα. Οι προτεραιότητές της και οι συζητήσεις της την έχουν παραδοσιακά τοποθετήσει εντός των κυρίαρχων δομών εξουσίας, διαιωνίζοντας διάφορα «τυφλά σημεία» και προκαταλήψεις που έχουν επισημανθεί όλο και περισσότερο από μελετητές όπως οι Kotze (2021), Bush (2022), Price (2023) και Tachtiris (2024). Ο κλάδος έχει επενδύσει περαιτέρω στην ανάπτυξη μιας θεμελιώδους αφήγησης που τοποθετεί τις ρίζες του στη «Δύση»· ο Baer (2020) αναλύει αυτή την αφήγηση και την αποκαλεί «τον αρχικό μύθο των μεταφραστικών σπουδών» (σ. 221). Η κυρίως δυτική οπτική της συνεχίζει να υποτιμά τα υποκείμενα που αντιμετωπίζονται με βάση τη φυλή και να υποστηρίζει μια παγκόσμια δυναμική της φυλής που διαιωνίζει την κληρονομιά του ευρωπαϊκού ιμπεριαλισμού, μια κληρονομιά που επιδεινώνεται περαιτέρω από την ψηφιακή οικονομία και η οποία έχει σε μεγάλο βαθμό αγνοηθεί ή υποβαθμιστεί από τους μελετητές της μετάφρασης.

Η μετάφραση διαδραματίζει σημαντικό ρόλο στη διαμόρφωση του τρόπου με τον οποίο η φυλή και η διασταύρωσή της με τη γλώσσα, το φύλο, τον πολιτισμό και τις επιστημολογίες γίνονται κατανοητές, υποβαθμίζονται, καταστέλλονται ή μεσολαβούνται σε παγκόσμιο επίπεδο. Ωστόσο, στις μεταφραστικές σπουδές, ή μάλιστα στις διάφορες επιστημονικές ειδικότητες που συνθέτουν τις κριτικές φυλετικές σπουδές, υπάρχει ελάχιστη ή καθόλου ενασχόληση με τον ρόλο που διαδραματίζει η μετάφραση από αυτή την άποψη. Στην καλύτερη περίπτωση, η μετάφραση αντιμετωπίζεται στη συγκεκριμένη βιβλιογραφία ως τροπικό σχήμα ή μεταφορά, και όχι ως μια πολύπλοκη διαγλωσσική διαδικασία που διαμορφώνει τις ίδιες τις νόρμες με τις οποίες παράγεται, κυκλοφορεί και (απο)τιμάται η γνώση. Ταυτόχρονα, τα φυλετικοποιημένα και άλλα περιθωριοποιημένα και στερημένα δικαιωμάτων υποκείμενα συνεχίζουν να λαμβάνουν ελάχιστη προσοχή τόσο στην έρευνα για τη μετάφραση όσο και στην πρακτική της μετάφρασης. Όπως σωστά επισημαίνει η Inghilleri (2020), τώρα που έχουμε αναγνωρίσει τον ρόλο που έχει διαδραματίσει ιστορικά η μετάφραση – και συνεχίζει να διαδραματίζει σήμερα – στη διαιώνιση της ανισότητας και στην καταστολή των φωνών των καταπιεσμένων, «είναι καθήκον μας να ξεκινήσουμε και να επικυρώσουμε μεταφραστικές πρακτικές που έχουν ως στόχο να αντισταθούν στα συστήματα περιορισμού και ελέγχου που εφαρμόζονται στις περιθωριοποιημένες φωνές» (σ. 98). Αυτές οι πρακτικές πρέπει επίσης να περιλαμβάνουν τη δημιουργία υποδομών και τρόπων έρευνας και συγγραφής που επιτρέπουν στους παραδοσιακά περιθωριοποιημένους μελετητές να εκφράζονται με τη δική τους φωνή, να ακουστούν και να «καθίσουν στο τραπέζι» (Kotze, 2021).

Το «Encounters» επιδιώκει να ανοίξει χώρους για ισότιμη και ηθικά υπεύθυνη αναστοχασμό σχετικά με τη μετάφραση εντός διαφόρων οικοσυστημάτων γνώσης και της κοινωνίας γενικότερα. Η προσέγγιση της εργασίας της συγγραφής, της κριτικής, της έκδοσης, της ανάγνωσης και της μετάφρασης μέσω μιας πολιτικής δέσμευσης στην ανοιχτή επιστήμη, αλλά και στη φροντίδα, την ισότητα και τη βιωσιμότητα, αποτελεί την εναλλακτική λύση που οικοδομούμε για να αντισταθούμε στον κατακερματισμό της ...